Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2025–2026

34 843 Seksuele intimidatie en geweld

Nr. 131 **BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE EN VEILIGHEID**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 10 juni 2026

Vrouwen en meisjes zouden zich in Nederland overal en altijd veilig moeten voelen en veilig moeten zijn. Intimidatie en geweld tegen vrouwen, waaronder dodelijk geweld, tonen aan dat de veiligheid van vrouwen in Nederland niet vanzelfsprekend is. Vrouwen voelen angst en onzekerheid in situaties waarin veiligheid zo vanzelfsprekend zou moeten zijn.

Het kabinet zet zich onverminderd in tegen geweld tegen vrouwen, huiselijk geweld en kindermishandeling, evenals tegen onveiligheid in de publieke ruimte.[1] In deze brief richt ik mij op de veiligheid van vrouwen in de openbare ruimte. Geweld en intimidatie tegen vrouwen vraagt om dringende oplossingen en maatregelen die vrouwen kunnen helpen zich veiliger te voelen wanneer zij zich in openbare ruimtes begeven. Op 2 september 2025 heb ik tijdens het vragenuur in antwoord op een mondelinge vraag van het lid Mutluer toegezegd een onderzoek te laten uitvoeren naar het internationale beleid rondom pepperspray.[2] Deze verkenning naar het beleid en ervaringen op pepperspray in België, Duitsland, Frankrijk, Oostenrijk en Denemarken is bij deze brief gevoegd. Daarnaast heeft het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) een overzicht opgesteld van alle veiligheidsmaatregelen die vrouwen kunnen nemen en is mijn voorganger met vrouwen in gesprek gegaan over hun behoeftes aan veiligheidsmiddelen in de openbare ruimte.

Hoewel ik het van groot belang vind dat vrouwen zichzelf kunnen verdedigen tegen agressie en geweld, vind ik het tegelijkertijd een verontrustende en onacceptabele ontwikkeling dat vrouwen verantwoordelijk worden gemaakt voor hun veiligheid en daarvoor maatregelen zouden moeten nemen. De inzet van zelfverdedigingsmiddelen voor vrouwen zal nooit volstaan om geweld tegen te gaan; de oplossing is

[1] Kamerstukken II 2025/26, 28 345 en 31 015, nr. 293.
[2] 2025D43740.

kst-34843-131
ISSN 0921 - 7371
's-Gravenhage 2026

gelegen in een alomvattende aanpak van geweld tegen vrouwen waarin door het kabinet samen met gemeenten en uitvoeringsorganisaties wordt gewerkt aan publieke bewustwording, het tegengaan van genderongelijkheid, professionele deskundigheid, adequate hulpverlening en beschermingsmaatregelen en goede handhaving.

In deze brief informeer ik uw Kamer, mede namens de staatssecretaris van Onderwijs en Emancipatie en de minister van Langdurige Zorg, Jeugd en Sport, over de uitkomsten van het rondetafelgesprek met ervaringsdeskundigen, over de verkenning naar het beleid rond pepperspray in omringende landen, over veiligheidsmaatregelen voor vrouwen en over de vervolgstappen die er worden genomen.

Uitkomsten van ondernomen acties

Rondetafelgesprek met ervaringsdeskundigen

Op 5 november jl. ging mijn voorganger in gesprek met verschillende ervaringsdeskundigen van geweld en intimidatie in de publieke ruimte: Slachtofferhulp Nederland, Dolle Mina's, Wij Eisen De Nacht Op, de Fietsersbond, en de politie. Deze sessie bracht openhartige en aangrijpende verhalen naar voren. Daarbij werd pijnlijk helder hoe groot de impact is van geweld en intimidatie in de publieke ruimte en dat incidenten tot langdurige angstgevoelens bij vrouwen kunnen leiden.

In dit gesprek werd duidelijk hoe divers en gelaagd het probleem van geweld en intimidatie tegen vrouwen is. Het komt voor in verschillende contexten: door
(ex-)partners of familieleden (in huiselijke kring), op straat, in en rondom uitgaansgelegenheden, op het werk en op nog veel meer plekken. Wat mij diep raakt, zijn de verstrekkende gevolgen die dit geweld heeft voor vrouwen; één incident kan blijvend angst veroorzaken, maar ook de noodzaak voor voortdurende waakzaamheid voor mogelijke incidenten geeft aanhoudende gevoelens van onveiligheid. Vrouwen nemen vaak zelf maatregelen zoals het delen van hun live-locatie of het opstellen van fietsschema's om hun veiligheid te bevorderen.

In het rondetafelgesprek kwamen belangrijke thema's aan bod, breder dan alleen de voor- en nadelen van het legaliseren van pepperspray. De vrouwen maakten inzichtelijk welke problematiek vrouwen in de publieke ruimte ondervinden op het gebied van geweld, intimidatie en (gevoel van) veiligheid. Belangrijke punten die naar voren kwamen waren: het niet durven doen van aangifte vanwege mogelijke vergelding, ervaringen met beperkte opvolging van zaken na aangifte, de acties die vrouwen nemen om zich te beschermen (zoals live locatie delen, constant met iemand bellen, het opstellen van schema's om samen te fietsen), de langdurige effecten die een incident veroorzaakt (bijvoorbeeld uitval op werk, medische kosten, psychologische kosten, en het leven in angst), de onduidelijkheid over wanneer er contact met politie opgenomen mag worden en de onbekendheid van legale zelfverdedigingsopties. De deelnemers van het gesprek gaven ook aan dat de bredere maatschappelijke context van genderongelijkheid en vrouwenhaat een belangrijke factor is bij geweld en intimidatie tegen vrouwen en de denkbeelden die er heersen in de samenleving over vrouwen zoals *victim blaming*.

Het gesprek onderstreept dat de oorzaken bij de kern aangepakt moeten worden door genderongelijkheid en vrouwenhaat te adresseren en in te zetten op verbetering van preventie, herkenning, bejegening, hulpverlening, zorg en interventies, waarbij ook aandacht moet zijn voor culturele verschillen in geweld tegen vrouwen, zoals bij eergerelateerd geweld. Het

versterken van de coördinatie van de aanpak van geweld tegen vrouwen, huiselijk geweld en kindermishandeling is van groot belang om geweld beter te kunnen voorkomen en slagvaardiger te kunnen bestrijden. De aandachtspunten die uit het gesprek naar voren kwamen worden hieronder toegelicht en zullen worden meegenomen in het verdere beleid dat door de betrokken ministeries, gemeenten en uitvoeringsorganisaties wordt gevoerd.

De aandachtspunten zijn:
- De mogelijkheid voor slachtoffers om anoniem aangifte te doen, hetgeen cruciaal is om angst voor vergelding te verminderen. Het gaat hierbij om beschermingsmaatregelen voor slachtoffers bij het doen van aangifte, waarbij de persoonsgegevens van de aangever deels of geheel uit de processtukken worden gehouden. Sinds 1 juli 2025 wordt in voorkomende gevallen alleen nog de naam en geboortedatum in het proces-verbaal van de aangifte vermeld. Er is daarnaast onder voorwaarden een mogelijkheid om aangifte te doen onder nummer waarbij persoonsgegevens in het proces-verbaal worden vervangen door een nummer. Hierbij wil ik benadrukken dat het dus niet mogelijk is om volstrekt anoniem aangifte te doen. De identiteit van de aangever is namelijk wel bekend bij de politie en het OM.
- Er dient meer bekendheid gegeven te worden aan veiligheidsmaatregelen voor vrouwen, zodat deze bij de doelgroep bekend zijn. Zoals hierboven aangegeven heeft het CCV een lijst met middelen opgesteld, bijgevoegd als bijlage 2. Deze lijst zal gepubliceerd worden op rijksoverheid.nl, op de website van het CCV gezet worden en via de VNG naar gemeenten worden verspreid.
- Daarnaast benadrukten de deelnemers aan het rondetafelgesprek het belang van educatieve programma's gericht op bewustwording en het bevorderen van gendergelijkheid, waarbij stereotiepe denkbeelden die bijdragen aan *victim blaming* mentaliteit worden aangepakt.
- Internationaal kunnen we leren van initiatieven zoals in Spanje, waar zowel slachtoffers als daders betrokken worden bij bewustwordingscampagnes.
- Slachtofferhulp NL biedt adequate ondersteuning na incidenten. Het is belangrijk dat Slachtofferhulp NL deze ondersteuning blijft geven. Het is ook belangrijk dat slachtoffers niet herhaaldelijk hun verhaal moeten vertellen.
- Voor vrouwen moet het duidelijk zijn dat zij de politie mogen bellen bij iedere situatie waarin zij gevoelens van onveiligheid en/of angst ervaren. Dus niet uitsluitend bij situaties met een directe fysieke dreiging. Hierop moet meer voorlichting komen.

Naast dat het belangrijk is dat het duidelijk is voor vrouwen welke veiligheidsmiddelen zij tot hun beschikking hebben, is het belangrijk dat er een omslag plaatsvindt in de bredere maatschappelijke context van genderongelijkheid en vrouwenhaat. Ook omstanders zullen zich moeten realiseren welke rol zij spelen bij geweld, intimidatie en gevoelens van onveiligheid van vrouwen in de publieke ruimte.

Verkenning naar het beleid rond pepperspray in omringende landen

Tijdens het vragenuur op 2 september 2025 heb ik toegezegd een onderzoek uit te laten voeren naar het beleid rond pepperspray in omringende landen.[3] Deze verkenning is uitgevoerd met betrekking tot het beleid in Duitsland, Oostenrijk, Frankrijk, België en Denemarken.

[3] 2025D43740

In ieder onderzocht Europees land valt pepperspray onder de wetgeving voor wapens. De wet- en regelgeving rondom pepperspray voor Nederland en de omringende landen Denemarken, Duitsland, Oostenrijk, Frankrijk en België wordt hieronder toegelicht. Een meer uitgebreide toelichting is te vinden in bijlage 1.

Nederland

In Nederland valt pepperspray onder «categorie II wapens» van de Wet wapens en munitie. Dat betekent dat het gebruik ervan in beginsel beperkt is tot de overheid vanwege de gevaarzettende kenmerken. Het bezit van pepperspray is strafbaar en kan worden bestraft met een gevangenisstraf van maximaal vier jaar of een geldboete. Er bestaan strafuitsluitingsgronden, zoals noodweer, die van toepassing kunnen zijn wanneer sprake is van noodzakelijke verdediging tegen ogenblikkelijke, wederrechtelijke aanvallen bij het gebruik van pepperspray. Dit zou enkel mogelijk zijn met betrekking tot het gebruik van de pepperspray voor zelfverdediging. In deze situatie blijft de gebruiker van de pepperspray in het bezit van een verboden wapen. Pepperspray wordt in Nederland enkel toegestaan aan daartoe getrainde professionals zoals politieambtenaren vanwege het gevaar dat het middel met zich mee kan brengen.

Denemarken

In Denemarken is pepperspray juridisch geclassificeerd als «wapen» onder de Våbenloven (Wapenwet). Eind 2018 besloot de Deense regering tot een wetswijziging waarmee burgers die 18 jaar of ouder zijn zonder toestemming van de politie pepperspray mochten aanschaffen voor gebruik in hun eigen woning, en waarmee personen met een bijzondere beschermingsbehoefte van de politie toestemming kunnen krijgen om pepperspray in het openbaar te bezitten en bij zich te dragen. Over deze wetswijziging bestond bij aanvang maatschappelijke verdeeldheid. Vanuit de politie werd gewezen op mogelijk misbruik van de nieuwe regeling, omdat aankoop en bezit hierdoor veel eenvoudiger zouden worden. De wet trad op 1 januari 2019 in werking.

In oktober 2020 werd de wetswijziging uitgebreid geëvalueerd. De belangrijkste constatering was dat in 2019 (het jaar van de versoepeling van het pepperspraybeleid) het aantal veroordelingen gerelateerd aan illegaal gebruik van pepperspray verdubbelde ten opzichte van 2018, namelijk van 893 naar 1660 zaken. Uit het onderzoek bleek dat 9 zaken konden worden gekwalificeerd als zelfverdediging, en dat in 5 van de 9 gevallen er sprake was van een vrouwelijk slachtoffer dat zich met pepperspray verweerde tegen een man. Op basis van deze evaluatie besloot de Deense regering om (thuis)bezit zonder vergunning terug te draaien.

Sinds 1 februari 2021 kunnen in Denemarken alleen personen met «een bijzondere behoefte aan bescherming» een vergunning voor pepperspray verkrijgen (Våbenloven §6b, lid 1), bijvoorbeeld vanwege stalking, een relationeel conflict of eergerelateerd geweld. Het gebruik is strikt beperkt tot situaties van rechtmatige zelfverdediging: wanneer de houder zelf of iemand anders daadwerkelijk wordt aangevallen en het gebruik van pepperspray noodzakelijk is om de aanval af te wenden.

Duitsland

In Duitsland valt pepperspray onder de Wapenwet (WaffG), maar sprays die als «Tierabwehrspray» (dierafweerspray) zijn gelabeld en voldoen aan keurmerken, kunnen legaal worden verkregen door burgers. De Duitse

politie raadt echter af om wapens zoals pepperspray te dragen, omdat ze geen echte veiligheid bieden en juist risico's voor de veiligheid kunnen verhogen. Zo kan er een grotere bereidheid ontstaan voor het nemen van risico's omdat sommige mensen zich veiliger voelen met een wapen op zak. Momenteel vindt er een evaluatie plaats van de Duitse Wapenwet door het federale ministerie van Binnenlandse Zaken, waarin ook reguliere peppersprays worden meegenomen.

Oostenrijk

In Oostenrijk wordt pepperspray als wapen beschouwd onder de Waffengesetz (WaffG), waarbij het bezit en dragen ervan verboden is voor personen jonger dan 18 jaar. Volwassenen mogen wel pepperspray bezitten en bij zich dragen, mits het gebruik beperkt blijft tot situaties van noodweer. Er is geen wapenvergunning of registratie vereist voor pepperspray, hoewel reis- en luchtvaartregels strenger kunnen zijn. Pepperspray mag niet worden meegenomen in zogenaamde wapenverbodszones die regelmatig in steden zoals Wenen worden ingesteld. Er zijn geen evaluatieonderzoeken bekend van de voor- en nadelen van het toestaan van pepperspray in Oostenrijk.

Frankrijk

In Frankrijk kunnen volwassenen legaal kleine flacons (tot 100 ml) pepperspray aanschaffen en thuis bewaren onder categorie D van de Franse wapenwetgeving. Het dragen of transporteren in het openbaar is echter verboden tenzij er een legitieme reden is, wat strikt wordt geïnterpreteerd door wetshandhavers. Gebruik is alleen toegestaan bij zelfverdediging, zoals gedefinieerd in de Franse Code pénal. Er zijn geen evaluatieonderzoeken bekend van de voor- en nadelen van het toestaan van pepperspray in Frankrijk.

België

In België valt pepperspray onder verboden wapens volgens de Wapenwet. Dat betekent dat burgers het niet mogen kopen, invoeren, bezitten of dragen. Alleen diensten voor het openbaar gezag (zoals de politie) en bepaalde beveiligers van openbaarvervoermaatschappijen mogen onder strikte voorwaarden pepperspray dragen. In de discussie over legalisering in België uit men zorgen over het leggen van de verantwoordelijkheid bij (potentiële) slachtoffers en het via bewapening creëren van een vals gevoel van veiligheid. Organisaties pleiten voor een focus op preventie via onderwijs, maatschappelijke bewustwording en een integraal beleid gericht op plegers in plaats van slachtoffers om seksueel geweld structureel aan te pakken.

Conclusie van de verkenning

Hoewel het dragen van pepperspray een gevoel van veiligheid kan geven aan vrouwen, blijkt uit de verkenning en de gesprekken met experts en de politie dat er significante risico's zijn bij het legaliseren van pepperspray. Deze risico's omvatten onder meer dat de agressor de pepperspray kan afpakken en juist tegen vrouwen kan gebruiken en dat door onervarenheid of weersomstandigheden de pepperspray de vrouw zelf kan treffen en weerloos kan maken. Daarnaast kan legalisering van pepperspray ertoe leiden dat burgers het middel tegen de politie en elkaar inzetten en de makkelijke verkrijgbaarheid van het middel zal er mogelijk toe leiden dat ook criminelen pepperspray vaker als geweldsmiddel gebruiken.

Ik heb op basis van deze eerste verkenning naar een algehele legalisatie van pepperspray besloten om het voorbeeld van Denemarken verder te verkennen. Volgens dit Deense voorbeeld kunnen personen met een bijzondere beschermingsbehoefte van de politie toestemming krijgen om pepperspray in het openbaar te bezitten en bij zich te dragen. Deze systematiek van Denemarken lijkt de meest ontwikkelde randvoorwaarden te hebben voor het verkrijgen van een vergunning voor pepperspray in bepaalde hoog-risico situaties, bijvoorbeeld vanwege stalking, een relationeel conflict of eergerelateerd geweld.

Ik wil persoonlijk in gesprek gaan met de veiligheidspartners en experts in Denemarken en Nederland om te bezien of aanpassing van ons beleid rond pepperspray naar Deens model een toevoeging is om de veiligheid van vrouwen in de openbare ruimte te verbeteren. Daarbij moet ook aandacht zijn voor het risicovolle gebruik van pepperspray, zoals door het geven van voorlichting.

Veiligheidsmaatregelen

Hoewel pepperspray niet (alleen) het antwoord is op de onveiligheid van vrouwen in de openbare ruimte, is er een dringende vraag naar effectieve maatregelen die vrouwen kunnen helpen om zich veiliger te voelen in de openbare ruimte. Het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) heeft verschillende maatregelen in kaart gebracht die daaraan kunnen bijdragen. Dat zijn allereerst maatregelen die zien op gedragsaanpassingen die vrouwen een veiliger gevoel geven. Denk hierbij aan het delen van je locatie of het samen fietsen.

Daarnaast zijn er preventieve maatregelen die ingezet kunnen worden om een confrontatie te voorkomen. Voorbeelden hiervan zijn taxivervoer voor vrouwen en door vrouwen of het telefonisch meefietsen door vrijwilligers.

Verder zijn er middelen die tijdens een confrontatie kunnen worden ingezet. Het lid Becker verzocht eerder tijdens het mondelinge vragenuur van 2 september 2025 om meer middelen die tijdens een confrontatie kunnen worden ingezet. Een middel dat snel een noodsignaal kan uitzenden bij onveilige situaties is bijvoorbeeld de 112NL app. Via deze app kunnen vrouwen die zich in een noodsituaties bevinden of onveilig voelen vooraf ingevulde gegevens automatisch versturen naar de meldkamer. Ook een digitaal horloge of armband met een alarmfunctie wordt genoemd als bruikbaar middel om snel een noodsignaal uit te sturen. Daarnaast bestaan er legale zelfverdedigingssprays die vrouwen kunnen gebruiken in noodsituaties. Belangrijk is wel dat deze alleen zijn toegestaan voor gebruik in noodsituaties en de sprays mogen geen letsel veroorzaken.

Daarnaast bestaan er interventies om omstanders te waarschuwen tijdens een confrontatie, zoals «signal for help». Dit gebaar wordt wereldwijd gebruikt om in stilte aan te geven dat je in gevaar bent, bijvoorbeeld bij huiselijk geweld, intimidatie of ontvoering. Door middel van campagnes kunnen we ervoor zorgen dat dit signaal of andere minder zichtbare signalen van vrouwen beter herkend kunnen worden door omstanders.

Ook de inrichting, het beheer en het gebruik van de openbare ruimte speelt een rol in de veiligheid en veiligheidsbeleving van de gebruikers van de openbare ruimte. Ik ga de mogelijkheden onderzoeken hoe vrouwen zich in de openbare ruimte veiliger kunnen voelen én feitelijk veiliger kunnen zijn. Het onderzoek brengt de behoeften van vrouwen in kaart en beoordeelt welke interventies het meest effectief zijn, variërend

van het gerichter inzetten van bestaande maatregelen tot het (door)ontwikkelen van nieuwe aanpakken.

Een goede inrichting van de openbare ruimte, bijvoorbeeld langs de principes van Crime Prevention Through Environmental Design (CPTED), kan criminaliteit voorkomen en veiligheidsgevoelens vergroten. Het gaat dan om bijvoorbeeld elementen als verlichting, zichtlijnen, natuurlijke surveillance, toegankelijkheid en eigenaarschap. Het ministerie van JenV en het ministerie van VRO zetten zich op verschillende manieren in om kennis en expertise over de veilige inrichting van de openbare ruimte te delen met gemeenten. Waar mogelijk worden deze initiatieven uitgebreid. De inrichting van de openbare ruimte is uiteindelijk de verantwoordelijkheid van de gemeente. Wat betreft de veiligheidsbeleving wordt ook de kennis- en ondersteuningsbehoefte van gemeenten in kaart gebracht, en wordt hier gevolg aan gegeven in samenwerking met het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid.

In de bijlage 2 treft uw Kamer het gehele overzicht van veiligheidsmaatregelen voor vrouwen waaronder bestaande middelen die kunnen worden ingezet tijdens een confrontatie. Deze lijst zal gepubliceerd worden op rijksoverheid.nl en wordt op de website van het CCV gezet, zodat de lijst voor iedereen die hier online naar zoekt beschikbaar is. Ook zal de lijst via de VNG naar gemeenten worden verspreid. Hoewel het goed is om deze maatregelen in kaart te brengen, voel ik daarbij tegelijkertijd het ongemak om alleen vrouwen verantwoordelijk te maken voor hun eigen veiligheid. Ik zal mij deze periode daarom blijven inzetten om het probleem van geweld tegen vrouwen bij de wortel aan te pakken.

Interdepartementale coördinatie geweld tegen vrouwen

Onveiligheid van vrouwen in de openbare ruimte en gendergerelateerd geweld is een maatschappelijk probleem dat niet wordt opgelost met de bewapening van vrouwen en de verantwoordelijkheid voor de eigen veiligheid bij vrouwen zelf neer te leggen. De aanpak van dit probleem is niet de verantwoordelijkheid van (potentiële) slachtoffers, maar van de hele maatschappij. Het kabinet zal zich inzetten op een pakket van maatregelen die de kern van gendergerelateerd geweld aanpakt. In dit pakket worden ook de bevindingen uit het rondetafelgesprek meegenomen.

Tijdens het rondetafelgesprek werd het belang van goede interdepartementale coördinatie benadrukt. In het coalitieakkoord «Aan de slag» staat beschreven hoe het kabinet de aanpak in de komende jaren zal versterken. Aan het verder verbeteren van de interdepartementale coördinatie wordt gewerkt: momenteel wordt de Nationaal Coördinator Geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld geworven. Uw Kamer is hierover geïnformeerd in de brief over de voortgang van de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling, die op 18 december 2025 naar uw Kamer is verzonden.[4]

Met deze brief heb ik uw nader geïnformeerd over de inzet van dit kabinet voor de veiligheid van vrouwen in de openbare ruimte. Geweld tegen vrouwen kent echter vele verschijningsvormen. Het kabinet zet zich momenteel op verschillende manieren in op het voorkomen en aanpakken van (verschillende vormen van) gendergerelateerd geweld, onder meer met het Nationaal Actieprogramma Aanpak seksueel grensoverschrijdend gedrag en seksueel geweld,[5] de aanstelling van Mariëtte Hamer als

[4] Kamerstukken II 2025/26, 28 345 en 31 015, nr. 293.
[5] Kamerstukken II 2022/23, 34 843, nr. 67.

regeringscommissaris seksueel grensoverschrijdend gedrag en seksueel geweld en met acties die voortvloeien uit het plan van aanpak Stop femicide!.[6] Een van deze acties is de publiekscampagne tegen femicide «Waar ben je?». Ook het brede emancipatiebeleid van het kabinet draagt hieraan bij door in te zetten op gendergelijkheid en het veranderen van schadelijke genderstereotype opvattingen.[7] De emancipatienota die na de zomer met uw kamer gedeeld zal worden zal hier specifieker op in gaan.

Gelijktijdig met deze brief ontvangt uw Kamer een brief met een reactie op het verzoek, gedaan tijdens het Ordedebat van 31 maart 2026, om te reflecteren op de toename van het aantal zaken over eergerelateerd geweld, zoals op 1 april jl. gepubliceerd in het jaarverslag van het Landelijk Expertisecentrum Eergerelateerd Geweld. In een eerdere brief die op 22 mei jl. naar uw kamer is verstuurd vindt u de beleidsreactie op het verkennende onderzoek van de Open Universiteit naar de mogelijke toepassing van Clare's Law in Nederland.

Verder zal de coördinerend minister van Langdurige Zorg, Jeugd en Sport uw Kamer de beleidsreactie op de initiatiefnota van het lid Van der Werf c.s. over geweld tegen vrouwen sturen. Vervolgens zal de coördinerend minister van Langdurige Zorg, Jeugd en Sport uw Kamer voor de zomer nader informeren over de voortgang van de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling.
De beleidsreactie op het WODC-onderzoek over femicide in de Nederlandse rechtspraktijk zal ik voor de zomer aan uw Kamer sturen.

De minister van Justitie en Veiligheid,
D.M. van Weel

[6] Kamerstukken II 2023/24, 28 345, nr. 278.
[7] Kamerstukken II 2024/25, 30 420, nr. 414.